

Publicerad 2010-06-28 21:30 av Ingela Svenson

Strävan och tanklösheten

Locka mej till skratt!

du är den ständiga

Clownen!

vissla en stump!

Drag mej i flätan
bär mig på silvertron!
skratta högt åt mina
krumbukter när
rädslan biter mig
i näsan

och skammen går
på torra land
för tanklösheten regisserar
med nacken alltför böjd

När den strävsamma
arbetande människan
strävar på i sitt anletes
svett tills döden skiljer

henne från livet

med två tomma händer

som är allt hon har
allt och ingenting

till alls ingen nytta

barnen och klockorna

mäter ut våra år

Så skratta då, åtminstone!

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Ingela Svenson med Poeter.se id #29619 innehar upphovsrätten